

עלון שבועי לפושבי בס ע"ן

לכתחילה

חיים עם הזמן על פי תורת הבעש"ט

בע"ה | ערב שבת קודש פרשת ויקהל־פרה | כ"א אדר תשפ"ה | עלון מס' 292

להיטמא בשביל להיטהר

בשבת נקרא את פרשת פרה אדומה. מהו סודה של הפרה? מפני מה אפר הפרה מטהר את טמאים ומטהר את הטהורים? מה עשו רע הטהורים? בואו לגלות את הסוד.

השבת, בנוסף לפרשת השבוע נקרא גם את פרשת פרה אדומה. מי יודע את סוד הפרה? ה' אמר למשה שרק לו הוא מגלה את הרז הזה. אנחנו גם רוצים לדעת. איך הפרה מטהרת? למה את הטמאים היא מטהרת ואת הטהורים היא מטמאת? מוזמנים לקרוא ביאור מיוחד במינו ולגלות את הסוד:

הרב הצדיק רבי ישראל מרוז'ין מגלה לנו שסיפור הטהרה על ידי אפר הפרה טמון בסוד בפסוק: "עָמֹק עָמֹק מִי יִמְצָאֶנּוּ [יִמָּצְאֶנָּה]" (קהלת ז, כד). בתוך הפסוק נתמקד במילה 'מי'. השאלה: מי? היא כמו 'איני יודע' ואני מחפש מי יכול לעזור לי. המילה 'מי' משמעותה חיפוש אחרי מי שאוכל להיעזר בו ולהתלות בו.

ככל שהאדם מעמיק יותר ויותר בהתבוננות, הוא שב יותר אל ה' יתברך. ההתעסקות והמחשבה בהוויתו של ה', בתורתו שהיא חכמתו, במצוותיו שהן רצונותיו, המציאות שלו נעשית יותר ויותר מעניינת והיא מושכת את האדם להתקרב אליו. הנוכחות של ה' בחייו הופכת להיות משמעותית הרבה יותר, וממילא הוא מייקר אותה מאוד. כך נקרא כשמאיר אצל האדם אור התשובה. הרצון לשוב אל ה' עוד ועוד, עד אין סוף.

מסופר על רבינו סעדיה גאון, ראש כל בני הגולה, שפעם התארח אצל אדם אמיד. בעל הבית אירח וכיבד אותו יפה כמו כל אורח אחר, אלא שלא ידע שהוא הרס"ג בכבודו ובעצמו. למחרת אחרי שהרס"ג נפרד ועזב את הבית, גילו למארח את זהותו של האורח, והוא נבהל מאוד וכמעט שהתעלף. הוא רץ מיד אחרי העגלה שהסיעה את הרס"ג, נפל לרגליו והתחנן ואמר שהוא לא ידע את זהותו האמיתית, וביקש מחילה על שלא כיבד אותו כראוי למעמדו. הרס"ג הרגיע אותו, ואמר לו שהכל היה בסדר, ואין על מה למחול.

לאחר מכן כתב הרס"ג שהוא למד מהמעשה הזה את מהות מצוות התשובה, ומה כוונת חז"ל כשאמרו שצריך האדם להיות כל ימיו בתשובה:

כל בוקר, כל יהודי צריך להרגיש ולחשוב כמו אותו בעל הבית, שככל שמכבדים את הקב"ה עדיין לא מספיק מבינים ומכירים את מעלתו יתברך! כל בוקר צריך לקום עם מוחין חדשים, ולדעת שכל העבודה של אתמול הייתה ללא הכרה מספקת של האלוהות. ככל שמשתדלים, עדיין כל המעשים הטובים הם כקוף בפני אדם, כיון שקוף אין לו דעת. וכעת, בבוקר, ברוך ה' נולדים מחדש כאדם, ומכירים במי שאמר והיה העולם, שלו לבדו ראוי להתפלל ולעבוד. תהליך זה חוזר מידי יום ביומו, חדשים לבקרים.

זהו הפירוש לפסוק "עמוק עמוק מי ימצאנה", כשבחינת 'מי', התשובה וההתבוננות, מגיעות לעומק העליון. כיוון שעל ידי ההתבוננות הדעת מתקדמת ומעמיקה, ובכל יום ויום התשובה מתרוממת יותר ויותר עד שמגיעה ל'עומק העליון'. זה הכוונה בפסוק: "עמוק עמוק". להתקדם עומק יותר, על ידי שהאדם מתבונן וחפץ לשוב למקורו.

> **כל בוקר, כל יהודי צריך להרגיש ולחשוב כמו אותו בעל הבית, שככל שמכבדים את הקב"ה עדיין לא מספיק מבינים ומכירים את מעלתו יתברך!**

האם העבודה הזו היא אצל כל אחד בשווה? אמר הלל הזקן: "אם אני כאן - הכל כאן; ואם אין אני כאן - מי כאן?" מסביר הרבי מרוז'ין ש'אני' היא מדרגת הצדיק שיכול לומר על עצמו 'אני', "בשבילי נברא העולם". אם 'אני' כאן כל העולמות הן בשביל העבודה שאני עובד כאן בעולם הזה. אך אם "אין אני כאן", אם איני צדיק - נראה לעת עתה שהאישיות עמה נבראתי לא מצדיקה כביכול את קיומי - על ידי בחינת 'מי', על ידי אור התשובה שה' מאיר בי אוכל לשוב אליו יתברך.

לאור התשובה אין גבול, כמה שיתבונן האדם ויאיר את מחשבתו באור ה', יוכל להתקדם עוד ועוד ולשוב אליו יותר.

איך התשובה קשורה להתעסקות עם פרה אדומה? אפר הפרה מוציא מטומאה לטהרה. הטהרה היא תכלית התשובה. אם כן למה האפר מטהר את הטמאים ומטמא את הטהורים? באמת על ידי התשובה נטהרים הטמאים מטומאתם. אך מה יקרה לאדם ששב בתשובה אך נעצר באמצע. הוא מפסיק להתקדם עוד. ה' גורם לו שיטמא, כחלק מהתשובה בעצמה. על ידי שירגיש שוב את הטומאה דבוקה בו יתעורר לשוב יותר אל ה' ולהתקדם יותר מהמקום בו היה עד עתה.

שבת שלום ומבורך!

סניף באתי לגני

וואו איזה ערב מיוחד עברנו השבוע! ערב אמהות ובנות של באתי לגני **"מחוברת באמת"**.

היה מרגש לראות את כל האמהות והבנות שבאו. התחברנו אחת לשניה, כל אמא לביתה וכולנו ביחד לאמהות הצדיקות של העם שלנו.

שבת שלום ומבורך!

חבורת רבי חייא

הנה זה קורה!

שבוע הבא ביום שלישי כ"ה אדר נפגש **בשעה 15:00** בתחנת אוטובוס שליד הישיבה.

משם נצא לגל-עד של ארז לבנון הי"ד. ניטע עצים סביב הגל- עד יחד עם צהר לבנון הי"ו. לאחר מכן נעשה משחק כיפי עם הפתעה מפנקת.

- סיום משוער **בשעה 18:00**.

כיתות ז'- ח' ישארו לפויקה טעים שנכין ביחד. בארוחת הערב נספר על ארז לבנון ונשיר את השירים שלו.

- סיום משוער **בשעה 21:00**.

ליל שישי בבית עין

חמישי בערב בבית שלמה | 21:00.

מה מחכה לכם? צ'ולנט ובירה. פינת קפה. שתיה קרה. לימוד קצר ומחיה. התוועדות חברים אל תוך הלילה.

מוזמנים להביא כלי נגינה!

נפתחה **קבוצת ווצאפ לעדכונים** על המתרחש ב'ליל שישי'. שלחו הודעה והצטרפו: 058-7993582

"שובה ישראל עד ה' אלקיך", והכן עצמך ובני ביתך לקבל פני משיח צדקנו בקרוב ממש. (לוח היום יום)

נקודות של מלך

הצדיק שלנו

רבי אלימלך מליזענסק

לזבוח את הדינים

אומר בעל הנעם אלימלך זי"ע ועכי"א ש"זֶבח לאלהים" היינו לזבוח את הדינים - שם אלקים הוא דינים - צריך לזבוח את הדינים שמתעוררים על עם ישראל. ככה גם לגבי מזבח - כל מזבח הוא בשביל לזבוח את הדינים - וצריך לשים את הסנהדרין אצל המזבח, שגם הסנהדרין ידעו איך זובחים את הדינים, את המשפטים בעצמם. משפטים הם דינים וצריך לזבוח אותם. שוב, כשהדיינים יודעים איך לזבוח את הדינים אז ראוי לקיים "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" - אז ראוי להביא לפניהם את כל הדינים כי הם יודעים איך לזבוח אותם.

הוא אומר שבזביחת הדינים יש שתי בחינות, על פי הפסוק "מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה". כדרכו של הנעם אלימלך, הוא מסביר שיש שני סוגי צדיקים. אחד הצדיקים הוא "מלך במשפט יעמיד ארץ" - שהוא מולך על המשפטים, לא נותן למשפטים ולדינים למלוך עליו, רק שהוא עם ה"מח שליט על הלב" שלו, המח היהודי, המח החסידי, מולך על הדינים. אחד כזה שמולך על הדינים ראוי להעמיד ארץ.

דין תורה עם הקדוש ברוך הוא

בימיו של רבי אלימלך מליזַ'נְסק גזר קיסר מלכות אוסטריה כי מי שירצה להשיא את בתו חייב לתת לאוצר המלך ארבע מאות זהובים. באותם הימים יכולים היו לשלם סכום כזה רק עשירים מופלגים, וכך נותרו נערות רבות עגונות וגלמודות, ללא בעל. בכו היהודים וצעקתם עלתה השמימה.

באותם הימים חי בכפר אחד סמוך לליז'נסק, יהודי עני, הגון וירא שמים, ולו בת יחידה שהגיעה לפרקה. הזדמן לו שידוך הגון עבור בתו, וגם משפחת החתן לא ביקשה ממנו לשלם דבר, אך את המס לאוצר המלך לא יכול היה לשלם ולא יכול היה להוציא לפועל את השידוך.

ידע האיש כי אם לא ישיא כעת את בתו לא יוכל עוד למצוא שידוך בעבורה, בשל גילה המבוגר ועונייה. והנה כעת הזמין לפניו השם שידוך ראוי - ורק גזֵרת המלך עומדת לפניו למכשול.

פעם אחת אחזו צער גדול ולבו היה מר בקרבו. מרוב יגון רץ אל ר' אלימלך שבעיר ליז'נסק. אך דרך על המפתן קרא ואמר מתוך צערו: "רבי, יש לי דין-תורה עם השם יתברך!"

מיד כשהוציא האיש את המילים מפיו נבהל: "מה זה שדיברתי בחוצפה כלפי השמים. ולפני מי דיברתי כך!" חרטה מילאה את לבו. בטוח היה כי הרבי ידבר עמו קשות, יעניש אותו על דבריו ויגרש אותו מביתו.

והנה שמע את קולו של ר' אלימלך לוחש לו: "עמוד בני, עמוד ואל תלך." אחר כך אמר הרבי: "בני, אמרת שרצונך לעמוד לדין עם השם יתברך - טוב הדבר. ואולם, עלינו להושיב בית דין של שלושה דיינים, כשם שאמרו חז"ל. לך וקרא לשני הדיינים שלי, ואמור להם בשמי שיבואו לשבת עמי לדין.

פחד אחז את האיש, אך מה יעשה? את דבר הרבי אין להשיב, כי באותם הימים היו יראים כולם מרבי אלימלך ונזהרו לקיים את דבריו.

בעל כורחו הלך בעצב אל הדיינים, ואלו באו עמו מיד אל ביתו של הרב.

אז אמר הרב לאיש העני: "אמור לנו את טענתך ונשמע."

פתח האיש ואמר: "הקדוש ברוך הוא נתן לנו את התורה, ובה תרי"ג מצוות. מצווה ראשונה לכולן היא מצוות 'פְּרוּ וּרְבוּ' (בראשית א, כח). והנה גזר הקיסר שלא ישיא אדם את בתו עד שייתן ארבע מאות זהובים לאוצר המלך, ומי יוכל לתת סכום עצום שכזה? יושבות הבתולות עגונות בביתן, וגם בתי נותרה ללא בעל. והנה הזמין לי השם שידוך טוב והגון, אבל הדבר הזה מונע ממני להוציא לפועל את השידוך. ואם כך - עושה אתה את תורתך זיוף, כי את המצווה הראשונה הכתובה בה מבטל השם בעצמו. לזאת אבקש, שיבטל השם יתברך את הגזֵרה הרעה."

כשסיים האיש את דבריו אמר ר' אלימלך: "את טענותיו של השם יתברך - יודעים אנו כבר. כעת, על פי ההלכה צריכים בעלי הדין לצאת ולהמתין בשעה שהדיינים מחליטים כיצד יפסקו את הדין. כמובן שלא נוכל לצוות זאת על השם יתברך, אשר 'מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ' (ישעיהו ו, ג), ומי יוכל לחיות בלי השם יתברך? ועל כן - הישאר גם אתה כאן בעת שנעיין בדין ונפסוק."

אחר כך לא דיבר הרבי, אלא ישב בעיניים סגורות ופניו בערו בדבקות נפלאה כרבע שעה. אחר כך התעשת ואמר בהתרגשות: "הביאו לי את מסכת גיטין." כשהביאו לפניו את הספר פתח אותו וציווה על הדיינים שיקראו עמו ממנו. וכך נכתב בספר, כי אדם שהוא חציו עבד וחציו בן-חורין אינו יכול לשאת אישה. שפחה אינו יכול לשאת בשל צד החירות שבו, ובת-חורין אינו יכול לשאת בשל צד העבדות שבו. בשל כך, כופים את אדונו לשחררו, כדי שיוכל לשאת אישה בת חורין. וכך נכתב במפורש: "כּוֹפִין אֶת רַבּוֹ וְעוֹשֶׂה אוֹתוֹ בֶּן חוֹרִין" (מסכת גיטין, פרק ד משנה ה).

כשאמר ר' אלימלך את המלים "כּוֹפִין אֶת רַבּוֹ", נשא את ידיו ועיניו אל השמים. אחר כך אמר מיד: "לך לביתך לשלום, כי כבר ביטל הקיסר את הגזֵרה".

טרם עבר האיש את חצי הדרך אל ביתו שמע קול ששון ושמחה, כי יצאו בני ביתו לקראתו לבשרו את הבשורה הטובה. כן יבשרו לנו מן השמים בשורות טובות, ישועות ונחמות, אמן.

(מתוך הספר "אהל אלימלך")

רבי אלימלך מליז'נסק הסתלק בכ"א אדר תקמ"ז.

נקודה אישית: כתוב בחז"ל ש"כל מי שדן דין אמת לאמתו נעשה שותף לקב"ה במעשה בראשית". ומיהו שותפו של הקב"ה במעשה בראשית? צדיק האמת, ה"צדיק יסוד עולם", היסוד והעמוד, שכל מעשה בראשית עומד עליו.

לאור הסיפור נפרש שהשותפות מתקיימת במיוחד כשהצדיק, הבטל לה' בתכלית, גוזר ומתערב בחשבונות שמים, וה' בחסדיו מבטל את הגזירה. על ידי ביטול הגזרה הוא מקרב את גאולתן של ישראל בפרט וגאולתו של העולם בכלל.

רוצים להקדיש את העלון לשבת הבאה?
שלחו לנו בהודעה: 050-2311331

בנשיאות הרב יצחק גינזבורג
צעירי בת עין
בדרך למלכות ישראל

העלון יוצא לאור בסיעתא דשמיא ע"י
ארגון צעירי בת עין.
המערכת: עמנואל קוניקוב, יהושע חי שמחי
לתגובות:
lechathila1@gmail.com

לע"נ אהוביה בן אברהם ואיילת (סנדק)